

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év január hó 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberrablás bűntette miatt az I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 5.B.225/2015/66. számú ítéletét az I. r. vádlott és a II. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Az I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) évre, a II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Az I. r. vádlott előzetes letartóztatásának befejező időpontja 2016. év január hó 7. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r. vádlott és a II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 35.370,- (harmincötezer-háromszázhetven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2016. év január hó 7. napján kihirdetett 5.B.225/2015/66. számú ítéletével az I. r. vádlottat emberrablás bűntette (Btk. 190. § (1) bekezdés a/ pont) miatt 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra, míg

A II. r. vádlottat önbíráskodás bűntettének kísérlete (Btk. 368. § (1) bekezdés) miatt 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Mindkét vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésükbe beszámította.

Elrendelte a II. r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.XIII.23617/2013/10. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását.

Kötelezte a vádlottakat részben egyetemlegesen, részben pedig külön- külön, az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene az I. és a II. r. vádlott, valamint az I. r. vádlott védője az ok megjelölése nélkül, továbbá a II. r. vádlott enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1285/2015/4. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartott alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és a mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott. Mindössze a tényállás személyi és történeti részében található elírások miatt (az ítélet 3. oldal 3. bekezdésében a próbaidő lejártának éve 2013. év helyett 2019. év, továbbá a 3. oldal utolsó előtti bekezdésében az elkövetési idő napja helyesen 27. a 7. helyett) tartotta szükségesnek kijavítani az elsőfokú ítéletet.

A tényállást egyebekben a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette, amelyből a törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényes a cselekmények minősítése is. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezését - egyrészt eltérő minősítésért, másrészt enyhítésért - fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül járt el, amikor a tényállását a sértettek részben önmagukban, részben pedig egymásnak is ellentmondó vallomásaira alapította. Álláspontja szerint nem valósult meg emberrablás, a sértettel szemben nem alkalmazott az I. r. vádlott erőszakot. A törvényszék nem vette figyelembe a további tanúk vallomásait, azt, hogy sok ember tartózkodott ekkor a lakásban és a sértett akár elmehetett volna, akár segítséget kérhetett volna másoktól. A védő szerint más, enyhébb bűncselekmény megvalósulhatott, de emberrablás büntette nem. Az I. r. vádlottat a cselekmény során más érdekében tanúsított jóindulat vezérelte, ezt is figyelembe kell venni.

Ezen túlmenően kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított az I. r. vádlott korábbi elítéléseinek, mivel azok a jelen ügy elkövetési időpontjához képest jóval régebbiek, az életvitele már nem bűnözői, dolgozik az I. r. vádlott, illetve nem volt részeg a cselekmény elkövetése idején.

A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében elmondta, hogy a II. r. vádlott feltáró beismerő vallomást tett, a cselekményét megbánta és a nagyszámú enyhítő körülményhez képest indokolatlanul súlyosnak tartotta az ítéletet. A már említett, illetve értékelt enyhítő körülmények mellett további enyhítő körülményként kérte értékelni a jelentős időmúlást, azt, hogy kár nem keletkezett, illetve a II. r. vádlott életkorát.

A két vádlott utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelte, mérlegelése mindenre kiterjedő volt, indokolási kötelezettségét teljesítette.

Az I. r. vádlott részbeni beismerő vallomást tett (az emberrablás elkövetését azonban tagadta), míg a II. r. vádlott teljes körűen beismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Ehhez képest az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott tagadásával szemben a sértettek vallomásaira alapította elsősorban a tényállását, a bizonyítékok értékelése során észelve az I. r. vádlott védője által jelzett ellentmondásokat. A törvényszék erre vonatkozó indokolása az ítéltábla álláspontja szerint helytálló, logikus és iratszerű, ezért aggálytalanul alapíthatta tényállását a sértetti terhelő

vallomásokra (is) az elsőfokú bíróság. A törvényszék a további tanúvallomásokkal is foglalkozott és szemben a védői állásponttal, helyesen értékelte az 1. számú tanú vallomását a sértetti vallomásokat alátámasztó bizonyítékként.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és alapvetően mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, mindössze az ügyészség által is jelzett, döntően a személyi részt, illetve kisebb mértékben a történeti tényállást érintő pontosításokra, kiegészítésekre van szükség az erkölcsi bizonyítvány, valamint a másodfokú nyilvános ülésen elhangzottak alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottn az alábbiak szerint:

- a II. r. vádlott jelenleg építőipari bt-nél dolgozik, naponta 6.000,- forint a jövedelme.
- az I. r. vádlottat a Gödöllői Járásbíróság a 2016. év február hó 3. napján jogerős 15.B.244/2014/53. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt 156.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.
- a II. r. vádlott büntetéseit érintően az alábbi pontosítások, illetve kiegészítések szükségesek: az ítélet 2. oldalán az utolsó bekezdésben helyesen a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.39.212/2008/4. számú határozata került összbüntetésbe foglalásra, a 3. oldal első bekezdésében ugyancsak a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.39.212/2008/4. számú határozata került összbüntetésbe foglalásra, a 2. bekezdésben helyesen a Fővárosi Bíróság a 2.Bk.769/2010/2. számú határozatával foglalta összbüntetésbe a felsorolt alapítéleteket, a 3. bekezdésben helyesen a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 4.B.XIII.23.617/2013/10. számú ítéletével szabott ki próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést a II. r. vádlottal szemben, melynek próbaideje 2019. év február 17. napján járt volna le.
- A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2014. év szeptember hó 26. napján jogerős 5.B.XV.948/2013/14. számú, illetve a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 21.Bf.5934/2014/7. számú ítéletével a II. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt, kisebb értékre elkövetett lopás vétsége miatt 1 év 3 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- A Monori Járásbíróság a 2015. év február hó 26. napján jogerős 12.B.604/2013/28. számú ítéletével a II. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt, társtettesként, kisebb értékre, dolog elleni erőszakkal, elkövetett lopás büntette miatt 1 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2015. év március hó 12. napján kelt 6.B.XX.1604/2014/15. számú ítéletével, mint különös visszaesőt, kisebb értékre, üzletszerűen, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette miatt 1 év 5 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- A Monori Járásbíróság 2015. év november hó 20. napján jogerős 12.Beü.318/2015/4. számú összbüntetési ítéletével 1 év 7 hónap börtönbüntetésre ítélte.
- A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. év március hó 29. napján kelt 4.B.XIII.21.703/2013/3. számú ítéletével, mint többszörös visszaesőt lopás vétsége miatt 1 év 3 hónap börtönbüntetésre ítélte.

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. év december hó 7. napján jogerős 12.B.VII.20.904/2013/32. számú ítéletével, mint többszörös visszaesőt, garázdaság vétsége miatt 270 óra közérdekű munkára ítélte.
- Az ítélet 3. oldalán alulról a 2. bekezdésben feltüntetett időpont helyesen 2014. év április hó 27. napja.

Mindezen pontosításokkal és kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Fővárosi Törvényszék a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényes a cselekmények minősítése is.

Egyetértett az ítéletábra a törvényszék jogi indokolásával, az I. r. vádlott cselekménye a terhére rótt emberrablás büntette vonatkozásában tényállásszerű volt, a testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetés megállapítására 2. számú sértett a sértett jelenlétében történő bántalmazása egyértelműen alkalmas volt, az I. r. vádlott ezen fenyegetettségi helyzetben fosztotta meg a személyi szabadságától a sértettet azzal, hogy megakadályozta, hogy a lakást a társával együtt elhagyja, mindeközben pedig közölte a sértettekkel azt is, hogy a sértett akkor hagyhatja el a lakást, ha a számú sértett sértett a követelt pénzzel visszatér, azaz a szabadon bocsátását követelés teljesítésétől tette függővé.

A törvényszék helytállóan indokolta azt is, hogy a II. r. vádlott cselekvősege mennyiben tér el az I. r. vádlottétól és egyetértett ezen cselekmény minősítésével is, amely bűncselekmény elkövetését a II. r. vádlott maga is elismerte.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő bűnösségi körülményeket alapvetően helytállóan sorolta fel, azonban az ítéletábra egyetértett az I. r. vádlott védőjének azon felvetésével, hogy az I. r. vádlott korábbi elítélései jelen cselekmény elkövetéséhez képest olyan réginek tekintendők, amely miatt az I. r. vádlott büntetett előéletének jóval kisebb súlyt kell tulajdonítani. Emellett mindkét vádlott esetében további enyhítő körülményként kell megemlíteni az időmúlást. (A II. r. vádlott életkora, még nem enyhítő körülmény.)

Minderre tekintettel az ítéletábra lehetőséget látott mindkét vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére, így a védelmi fellebbezések erre nézve alaposnak bizonyultak.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Figyelemmel arra, hogy a védelmi fellebbezések a kiszabott szabadságvesztés büntetések enyhítése miatt eredményesek voltak, az ítéletábra a Be. 381. § (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetése alól a vádlottakat mentesítette, és arról akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Budapest, 2017. év január hó 17. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

. Varga Bea s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.225/2015/66. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.103/2016/30. ítéletében írt változtatással az I. r. és a II. r. vádlottakkal szemben jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. év január hó 17. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő